

PROLETARI ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!
PROVINCIAL LIBRARY

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VI. Ч. 132. СУБОТА, 22. ЛИСТОПАДА 1924. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, NOVEMBER 22nd, 1924. No. 132. VOL. VI.

Протягом двох днів зрезигнували правительства Туреччини, Фінляндії і Португалії

ФАШИСТСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО ІТАЛІЇ НАХОДИТЬСЯ ТАКОЖ НАПЕРЕДОДНІ УПАДКУ.

Був. прем'єр Джіоліті покликаний до короля на конференцію, в справі утворення нового кабінету.

БЕРЛІН, 20. листопада. — Протягом останніх 48 годин в Європі упало три правительства, а це в Туреччині, Фінляндії і Португалії. Крім того одне правительство ледви держиться — це італійське. Мустафа Кемаль Паша, турецький "Джордж Вашингтон", зрезигнував в наслідок того, що турецький парламент ухвалив йому вотум недовіри. Правительство Фінляндії уступило тому, що фінляндський сенат ухвалив підвищити платню для державних службовців. В португальській республіці, де лише 20 проц. населення

може голосувати, так як лише таке число може вивонити потрібну письмему апликацію о допущення до голосування, правительство зрезигнувало в наслідок того, що втратило свою більшість в парламенті. Делеші з Риму кажуть, що сила фашистського прем'єра Муссоліні паде в долину і його правління приходить кінець. Бувший прем'єр Джіоліті, який виступав проти вступлення Італії до війни, зівстав покликаний до короля на конференцію; догадується, що король хотів від нього довідатися, чи згодився він зайняти місце Муссоліні, як би цей останній уступив.

ЛІБЕРАЛЬНИЙ ПОСОЛ БОЕРІ КРИТИКУЄ РЕЖІМ МУССОЛІНІ.

Питанье в парламенті фашистський декрет проти опозиційної преси як зовсім неконституційний.

РИМ, 21. листопада. — Під час дебати в парламенті над внутрішньою політикою правительства ліберальний посол Боєрі виголосив промову, в якій критикував Муссоліні за його внутрішню політику. Боєрі зазначив, що прем'єр Муссоліні, обмежуючи свободу преси, зловив обіцянку, дану сенатові введові після замордування Маттеоті, коли він пририв правити лише через парламент. Виданий декрет проти преси є неконституційний, казав посол. Він є звернений лише проти газет, ворожих правительству. Посол Боєрі звернув потім увагу на численні громадські і провінційні ради, які роз-

визав Муссоліні і на місце яких позначував королівських комісарів. Цей крок прем'єра він також напитував як неконституційний. Промова ліберального посла Боєрі вказує на те, що ліберали, за винятком хіба сторонників експрем'єра Саландри, будуть голосувати проти правительства, коли закінчиться дебата над внутрішньою політикою правительства. Тимчасом позиція правительства дальше слабше. З фашистської партії знову зрезигнувало двоє послів. Хоч через це фашисти на своїй силі втрадили не багато, то моральне значіння цих резигнацій є велике.

АГЕНТИ МУССОЛІНІ ШПІОНУЮТЬ ІТАЛІЙЦІВ ЗА КОРДОНОМ.

Др. Анджелио Креспі з лондонського університету викриває шпійську діяльність фашистів в Англії.

ЛОНДОН, 20. листопада. — Др. Анджелио Креспі, лондонського університету промовляв тут у вівторок вечером на мітингу новосформованого комітету італійських опозиційних партій. В своїй промові Креспі заявив, що агенти Муссоліні слідували за італійцями, проживаючими в Англії, і як би вони говорили що проти італійського правительства, то цим наразуються на велику небезпеку, коли повернуть до Італії. Др. Креспі дальше сказав, що італійці живуть за кордоном, які виступають проти Муссоліні, не є певні, чи одер-

ПОЛЬЩА ВСТУПИТЬ ДО МАЛОЇ АНТАНТИ.

ПАРИЖ, 20. листопада. — Білгородський кореспондент "Матина" доносить, що введові мають розпочатися переговори в справі вступлення Польщі до малої антанти. Делеша каже, що можливо представники Польщі і держав малої антанти зберуться слідуєчого місяця в Букарешті для вирішення цієї справи.

ІБАНЕЦЬ ЗАКИДАЄ АЛЬФОНСОВІ, ЩО ВІН ЗРАДИВ ФРАНЦІЮ.

Великий письменник робить короля відвічальним за військову поразку в Мароко в 1921 році.

ПАРИЖ, 20. листопада. — Маніфест еспанського письменника Вінсента Бляска Ібанеца, звернений проти еспанського короля Альфонса XIII, появився вчора у Франції, Великій Британії і Злучених Державах. Маніфест має 100 сторін друку і носить заголовок: "З Альфонса скинемо маску". Ібанець оскаржує в маніфесті короля, що він є безпосередньо відвічальний за еспанську військову катастрофу в Ануалі, в Мароко, в 1921 році, під час котрої генерал Сільвестре і кілька тисяч еспанських воїнів були убиті а тисячі інших потрапили в полон. Славий еспанський письменник оскаржує також Альфонса XIII, що він в часі війни зрадив Французів, даючи Німцям тайні інформації. Ібанець каже, що король Аль-

фонс написав до генерала Сільвестра лист, в якому приказав йому робити так, як він каже, і не звертати ніякої уваги на "інструкції з міністерства війни, яке є дурне". Генерал Сільвестре зробив наступ проти інструкцій з міністерства війни і зівстав окружений а його армія зівстала знищена. Щодо зради Французів, то Ібанець каже, що король Альфонс обговорював раз воєнне положення з французьким військовим аташе. Коли пізніше Французи віднайшли тайне німецьке шифроване письмо, вони побачили, що німецький агент зарекордував дослівно все, що сказав французький аташе до короля. За пару годин ціла та розмова була переслана німецьким амбасадором до Берліна.

СУН ЯТ СЕН ГРОЗИТЬ ЗАКОРДОННИМ КАПІТАЛІСТАМ В КИТАЮ.

Каже, що вже досить довго нарушувано права Китаю і цьому мусить прийти кінець.

ШАНГАЙ, Китай, 18. листопада. — Др. Сун Ят Сен, президент Полудневого Китаю з головним містом Кантоном, прибув вчора до Шангаю. Обурений протестами з чужинських кіругів, що йому дозволено висісти в тутешній міжнародній оселі, Сун Ят Сен видав публичну заяву, в якій напитував діяльність закордонних держав в Китаю. "Як що чужинці відважаться виступити проти моєї присутності в Шангаю, я є готовий розпочати проти них драстичні кроки", говорить заява Сун Ят Сена. Дальше в заяві сказано: "Мусить прийти час, коли всі чужинські оселі в Китаю будуть знесені. Кожний патріотичний горожанин Китаю повповні здає собі справу, що вже досить довго нарушуються права Китаю. Як що відкидання чужинських конесій буде дальше відтягатися, я побоююся, що може прийти до якого нещасливого випадку". Сун Ят Сен виїде з Шангаю до Тіен Тсінь, де він має стрітяться з Фенг Ю Гісянгом, китайським "християнським генералом", який контролює тепер пекінське правительство.

В ПРОВІНЦІЇ ОНТЕРІО СФОРМОВАНО ПРОГРЕСИВНУ ПАРТІЮ.

Бувший прем'єр фермерського правительства Друрі вибраний президентом нової партії.

ТОРОНТО, 20. листопада. — На конвенції останків онтерійської фермерської політичної партії засновано тут нову політичну організацію під назвою онтерійська прогресивна партія. Президентом нової партії вибрано бувшого прем'єра Друрі, котрого фермерське правительство було побите під час останніх загальних виборів в

ГЕЛЬСІНФОРС, Фінляндія, 20. листопада. — Фінляндське правительство зрезигнувало вчора.

КОМУНІСТ ВИБРАНІ ДО ЛЕГІСЛЯТУРИ.

ВИЛИСТОН, Н. Д., 18. листопада. — А. С. Милер, секретар місцевого відділу Робітничої Партії, зівстав вибраний до стейтової легіслятури в Норт Дакоті, побивши кандидата безпартійної ліги. Милер є першим членом стейтової легіслятури, що кандидував з рамени Робітничої Партії і явно заявляв себе комуністом.

МЕТЮС ПІШОВ ВІДСИДЖУВАТИ КАРУ.

ТОРОНТО, 21. листопада. — Чарлс А. Метюс, бувший заступник провінційального скарбника, який був засуджений недавно на два роки в'язниці за спроневеріння в звязку з упадком Гом Бенку, зівстав перевезений вчора рано до в'язниці в Кінгстон. Апел проти його засуду був відкинений провінційальним апеляційним судом минулої середи.

ІТАЛІЯ ВИСИЛАЄ КРУЖЛЯК ДО КИТАЮ.

РИМ, 21. листопада. — Міністерство військових справ оповістило вчора, що з огляду на непевне положення в Китаю, італійське правительство відішлю вистати на китайські річки один кружляк, щоб скріпити там італійські морські сили. Також будуть вислані до Тіен Тсінь, в Китаю, додаткові італійські моряки.

ЕСПАНСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ УБИТИЙ В МАРОКО.

МАДРИД, Еспанія, 21. листопада. — Делеша з Мароко доносить, що там зівстали убиті генерал Серано, командант еспанських військ в боротьбі з повстанцями, та один полковник, якого імені не подано.

НІМЦІ ВІДНОВЛЯТЬ ПЕРЕГОВОРИ З ФРАНЦЕЮ.

БЕРЛІН, 20. листопада. — Німецький кабінет поручив вчора Тренденові Ленбургрові повернутися до Парижа і відновити зірвані переговори в справі закінчення торговельного договору.

В ЧАС ЗЕМЛЕТРСУ НА ЯВІ ЗГІНУЛО 664 ОСІБ.

БАТАВІЯ, Ява, 21. листопада. — Остаточо обчислено, що під час недавнього землетресу в центральній Яві згинуло 664 осіб.

ОПІЗНЕНО ЗВІЛЬНЕННЯ ВІСЬКА ПРИЧИНОЮ НЕСПОКОВ.

ПАРИЖ, 21. листопада. — Знад еспанського кордону прибула тут особа, добре ознайомена з положенням в Еспанії, і розкаже, що опізнено звільнення жовнів 1921 річника, котрим вийшов вже час, спричинило заколот по цілій Еспанії.

В КАІРО, В ЄГИПТІ, УБИТО ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОРА СУДАНУ.

Майор-генерал сер Лі Стек був поцілений трома кулями і на другий день помер в шпиталі.

КАІРО, Єгипет, 20. листопада. — Вчора виконано тут замах на життя майора-генерала сер Лі Стека, генерал-губернатора Судану і сідара (команданта) єгипетської армії, коли він їхав з міністерства війни. Заговорники кинули на автомобіль генерала бомбу, а коли вона не експлодувала, вони почали стріляти з револьверів. Генерала Стека поцілило три кулі: одна в живіт, одна в руку і одна в ногу. Тяжко раненого генерала відвезено до його резиденції, а опісля до шпиталю, де він сьогодні вечером помер. Разом з генералом ранено його ад'ютанта, шофера і поліціянта. Однак їх рани не є грізні. Шофер зівстав ранений два рази. Справники замаху, яких було від 6 до 8 і які дали більше як 20 вистрілів, всі повтікали. Майор-генерал сер Лі Стек був іменованний генерал-губернатором Судану і командантом єгипетської армії в 1915 р. В його особі була злучена найвища цивільна і військова власть в Судані. Судан лежить на полудне від Єгипту і знаходиться під протекторатом Великої Британії.

БРИТІЙСЬКИЙ КАБІНЕТ ВИШЛЕ ДО ЄГИПТУ ОСТРУ ПОТУ.

Буде домагатися розслідування справи і покарання справників замаху на життя генерала Стека.

ЛОНДОН, 20. листопада. — В урядових кіругах заявляють сьогодні, що британське правительство вишле до єгипетського правительства остру ноту, в якій зажадає негайної акції в звязку з замахом на життя генерала сер Лі Стека, команданта єгипетської армії. Нота буде домагатися негайного розслідування справи і аретування справників замаху, як також застановлення проти британської пропаганди в Єгипті. Уважають, що Велика Британія буде уважати єгипетське правительство морально відвічальним за виконання замаху на життя генерала Стека, так як безпосередньо відвічальним його уважати не можна.

БРИТІЙСЬКИЙ УРЯД ПРИЗНАЄ "ЛИСТ ЗІНОВЄВА" ЗА ПРАВДИВИЙ.

Велика Британія вислала до Радянського Союзу ноту з домаганням застановити пропаганду.

ЛОНДОН, 21. листопада. — На поручення правительства британське міністерство закордонних справ виготовляє ноту до радянського правительства, в якій потвердить автентичність (правдивість) листа, який нібито мав був написати голова Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціона-

ДВА ГРЕЦЬКІ ГЕНЕРАЛИ АРЕШТОВАНИ.

АТЕНИ, Греція, 21. листопада. — Генерали Льюфас і Калідопулос зівстали вчора арештовані в звязку з рухом за поваленням правительства.

ЛІСБОНА, Португалія, 20-го листопада. — Португальське правительство на чолі з прем'є-

ром Гаспардом вручило вчора президентові свою резигнацію. В справі варшавських комсомольців, варшавський окружний суд засудив двоє на 4 роки кожного, інших на рік фортеці, серед них матір одної комсомолки, жінку 56 років.

2,000 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "УКР. РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 M. Popovich, Secretary.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видів Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Риб. Домі, на ро-ві вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.
 Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

ФАЛШІВІ АПОСТОЛИ МИРА.

Буржуазна преса з великим задоволенням подає звідомлення про виступи лоялістів буржуазії і імперіалізму на конвенції Американської Федерації Праці в Ель Пазо проти комуністів. Вона каже, що делегати від Великої Британії, Німеччини і Канади промовляли за загальним миром та гостро осудили комунізм, проти якого вони закликали робітників організованих в трейд-юні боротися.

Особливо до виводів П припад німецький делегат, Петер Грасман, соціал-демократичний посол до райхстагу і заступник президента німецької трейд-юнівної організації. Преса зазначає, що його виступ конвенція привітала, оскільки, і не дивно, Грасман, буржуазний жовтий півляку, подлий зрадник німецького пролетаріату, лояліст світового імперіалізму, вихвалявся тим, що німецьким соціал-зрадницьким псам вдалося спасти Німеччину від пролетарської революції на користь капіталістичним кривопійцям. "Ми мали до вибору — говорив він на конвенції — комунізм, або план Доса і вибравсьмо одно з них з тих двох, якому ми найменше противимось. Коли б дозволили було нашому народові жити даліше в нещасті, убожестві і нужді, то це було б дало нагоду комуністам виробити собі грунт і, можливо, зробити Німеччину більшовицькою країною".

Іншими словами кажучи, німецькі соціал-зрадники, замисль пролетарської революції, радянської Німеччини, влади пролетаріату і свободження німецьких трудящих мас від капіталізму, вибрали імперіалістичне ядро, диктатуру міжнародного капіталу, колоніальну долю для Німеччини, неволю для німецьких трудящих мас.

І після цього цей типичний представник німецьких кровавих убивць німецької пролетарської революції заявляє так: "Помимо великого тугару, що його накладає план Доса на нашу країну, частина якого спаде і на німецького робітника, ми всі надіємось, що той план веде до мирного розвитку в Європі". А даліше, висловивши гіпокритську думку про те, що ніби то причинами війни були "несвідомість і непорозуміння", Грасман апелював за миром, кращим порозумінням між народами та за тим, щоб робітники не допустили до нової війни.

В подібному тоні промовляли і делегати від британської трейд-юнівної організації Кремі і Свалде, а також канадський делегат Дж. Коалбор. Всі вони захищали теперішній капіталістичний лад, балакали про "зближення народів" і про потребу перешкодити новій війні.

Читаючи їхні промови не знаєш, чому більше дивуватися: їхній гупоті, чи підлості? Адже ж ніни майже кожний пересічний читач робітничої преси і літератури знає, що війни викликають економічні причини; що за істинування капіталізму з його торговельним суперництвом, погноєю за ринками збуту, за джерелами сировини і дешевої робочої сили, за колоніями, з його безаустанною конкурентною боротьбою між різними імперіалістичними групами, війни мусять бути і про тревалій мир не може бути й мови.

Однимок шляхом до сталого мира є знищення самого капіталістичного ладу. Хто-ж його підтримує, той підтримує і мілітаризм і війну. Трапляються навіні паціфісти, що роблять це несвідомо. Але соціал-зрадники типу Грасмана, це свідомі прислужники капіталізму, котрі знають, що обстоюючи за капіталізмом, вони обстоюють й за мілітаризмом та війною. Коли-ж бькохнуть вони щось про мир та проти війни, то тільки для того, щоб задурити несвідомих ще робітників. Про це ясно свідчить те й те, що вони в той-же час закликають боротися проти комунізму, проти цієї одинокі революційної сили, що несе загалду капіталізові, кінець його війнам і дійсно мирне, братерське життя для всіх працюючих.

Комуністичний рух ніни є одніним революційним рухом, що амагає до покладання кінци війнам, через знищення їхнього джерела — капіталізму. Тільки комунізм може освободити людство від всіх тих жахливих страхів, що воно зараз переживає за капіталізму і забезпечити справжнє мирне співжиття усіх народів. Тому капіталізм і комунізм смертельні собі вороги і боротьба йде між ними не на життя а на смерть.

Всі ті, що дійсно бажать мира, мусять-бути проти капіталізму, отже по стороні комунізму. Хто-ж, навпаки, захищає капіталізм а побороє комунізм, той є свідомим чи не свідомим ворогом мира. І патязання соціал-зрадників про мир не закривють той правди, що вони в дійсності роблять в інтересах імперіалізму і війни. Не даром буржуазна преса так охотно підхвачує їхні промови. І, звичайно, товстим друком в наголовках вона кричить тільки про те, що вони заваято виступають проти комунізму. Про їхні патязання проти війни, буржуазна преса агадує в новинах немов мимоходом, бо розуміє вона прекрасно, що одно з другим не годиться, що хто проти комунізму, той безперечно за капіталізм і його війнами.

Не іншине розуміють це Грасман, Гомперс і Ко. Треба, щоб це ясно зрозуміли й робітники та не далися на нову зраду лоялістам капіталістичного імперіалізму, що ще вчера прозивали себе "гумани" й "дикунами", а ніни цілкуються взаємно. А вибухне нова війна, вони знов поведуть одурених робітників на заря за інтереси своїх імперіалістів. Чим скорше робітники пізнають справжнє обличчя цих фалшивих апостолів мира, тим скорше під проводом Комуністичного Інтернаціоналу по рунах капіталізму добуться вони до справжнього мира.

ТОВАРИШУ! Чи Ваш сусід є передплатником "Українських Робітничих Вістей"? Чи він взагалі читає яку газету та чи інтересується тим, що в світі діється? Якщо ні, то чи зробили Ви щось, щоб зближити його до читання? Коли не зробили Ви цього детепер, то зробіть зараз, так як сьогодні! Візьміть "Українські Робітничі Вісті", підіть до него і прочитайте йому, розясніть те, що йому неясно в прочитаному. Зробіть так згодна, завтра, а віся завтра він сам передплатить собі газету. Цим Ви зробите дві корисні рчі: для "Укр. Роб. Вістей" придбаєте передплатника і будете мати свідомого сусіда.

СПРАВА ГАЗЕТИ — СПРАВА ЖИТТЯ.

Робітнича газета — це мова робітництва. Партийна газета — це мова партії, мова її життя. Нема газети — нема життя в організації. Заборонено мову робітничої газети — заборонено мову робітництва і його організації.

Хай буде маленька робітничача газета, вона вже вже робітничество до одну сімю. Вона говорить до него і іншим про него. Нема газети — організації не життя замирає, розпадається на дрібні гуртки, блудить на шляху своєї боротьби.

Маємо живий примір на українських землях під польською шляхтою і румунськими боярами. Там нема ні одної робітничо-селянської газети. Всі вони заборонені. І в наслідок цього українське робітничество Канади трить правильний зв'язок з тамішніми робітничо-селянськими організаціями.

Українські дрібно-буржуазні газети в Галичині не освітлюють нам життя українського робітництва і селянства під Польщею. Вони про него й не агадують. Коли переглядаєш ті газети, то здається, що в Галичині нема вже ні робітників ні селян, а є лише Бачинські, Федореві, Студинські, Томашівські, целбатинки і їхні особисті справи, які вони називають громадськими! Але щоб ви настромили на очі те шкло, яким розглядають мікробів, то в тих "громадських справах" громад не знайдете.

Навіть за загальними подіями на українських землях під Польщею і Румунією мусимо шукати в радянських або таки польських газетах. Українські буржуазні газети поза "українським університетом" в Кракові не бачуть того, що діється "на кресах".

Поза тим, хіба час від часу в угоду польській шляхті Федореві та Бачинські пишуть якусь чергову брехню про Радянські Республіки. Те саме й в Канаді. В місцевих українських газетах, які ських справ, громадянство — мадськими і боронять громад-також претендують, що є гро-це їхні лідери, католицизм — прояслявсь. Поза тим є ще брехні й лайки на Радянські Республіки (старокраєви в цім не дорівнюють канадійським) та пашквілі на робітничі організації.

Відсваруватися, чи взагалі реагувати на такі "громадські справи" патріотичних газет робітничим газетам не полатиться. Прочитай, плань і роби свою роботу.

Це до певної міри зрозуміли вже й дискусувачі "Укр. Роб. Вістей" і тепер менше звертають уваги, коли з якоїсь місцевості появляється на сторінках патріотичної преси якийсь пашквіль на тамішню робітничу організацію. Робітники роблять свою організаційно-освітню роботу і пишуть про неї до своєї газети.

Одно тільки ще у нас поставлено досить розширено й хаотично: брех, так би сказати, сталих відповідних кореспондентів, що регулярно освітлювали б в своїй пресі організації й робітничі життя своєї місцевості взагалі. Часами про одні мітинги, як про якісь цікаві події в одній місцевості наспіє кілька дописів нараз, а з інших місцевостей появляється допис раз-два на рік.

Це вже не добре. По перше, кілька дфнсіів про одну і ту саму подію з одної місцевості ніяк не випадає містити, про цікаві події в інших місцевостях приходиться довідуватися з англійських газет.

Тому обов'язково треба, щоб всі наші організації на місцях, або навіть самі дискусувачі, коли вони знають один другого, порозумілися між собою так, щоб про одну справу писав тільки один кореспондент. Ті-ж місцевості, з яких нема дописів, щоб поділяли про свого кореспондента. А найкраще, то таки зробити так, як пропонувано в редакційній статті в одному з минулих чисел нашого часопису, а іменно — вибрати найвідповіднішого товариша кореспондентом, звільнити його від іншої роботи в організації і нехай пише.

Говоримо це тому, щоб при найменшій затраті часу і енергії, зробити газету цікавою, живою, щоб вона освітлювала життя й боротьбу українського робітництва і фармерства зі всіх боків і по цілій Канаді. А це зробить живими і всі наші організації.

ПАМ'ЯТКИ Н. ЛЕНІНОВІ І Т. ШЕВЧЕНКОВІ В КИЇВІ.

Дня 30 жовтня під головуванням тов. Гринька, в Губвиконкомі відбулася нарада, присвячена справі збудування в Києві пам'ятників Ленінові та Шевченкові. В нараді взяли участь запрошені з Москви скульптор Меркуров та архітект Осипов, відомі Київські художники, представники комуністичного господарства, наукового й мистецького кол та українського суспільства.

Головним питанням, яке розбалося на нараді, було питання про місце, де стоїтимуть пам'ятники Ленінові та Шевченкові. Комісія, організована Губвиконкомом, накреслила і пропонує на розгляд наради для пам'ятника Леніна одне місце — на площі III Інтернаціоналу — коло саду I-го Травня і для пам'ятника Шевченкові — три місця — в парку ім. Воробського (кол. Миколаївський), на розі Безаківської вулиці та бульвару Т. Шевченка, а також на розі Червоноармійської вулиці та Бесарабки.

Скульптор тов. Меркуров цілком підтримує проект збудування пам'ятника Ленінові коло саду I-го Травня. Це місце є центр робітничого руху і буде цілком доцільно поставити тут пам'ятник пролетарському провідиреві. Пам'ятник Шевченкові треба, на думку тов. Меркурова, поставити в парку ім. Воробського, як культурного центру. Обидва пам'ятники т. Меркуров рекомендує робити не з бронзи, а з граніту. Збудування пам'ятників триватиме приблизно півтора року.

Тов. Крадожон вважає цілком доцільним місце, вибране комісією для збудування пам'ятника Ленінові. Пам'ятник Шевченкові т. Крадожон пропонує поставити на розі Безаківської та бульвару Т. Шевченка, як у центрі вокзального руху.

Акад. Тутковський згоджується з проектом збудування пам'ятника Шевченкові в парку ім. Воробського, але рішуче повстає проти використання для цього педестала з пам'ятника Миколи I. Будувати пам'ятник на місці кол. графа Бобринського не можна через умови ґрунту.

Тов. Ол. Дорошкевич повстає проти збудування пам'ятника Шевченкові в парку ім. Воробського. Місце це непомітне, народу там буває мало, високі дерева парку цілком закривають пам'ятник. Ліпше вже поставити пам'ятник на розі Безаківської та бульвару Шевченка.

Тов. Марко Терещенко також заперечує проект збудування пам'ятника Шевченкові в парку ім. Воробського, бо на його думку Шевченка мусять бачити не лише студенти ВНУ та Медіситету, але й широкі робітничі маси Києва.

Художник Мелер порушує питання про конкурс на пам'ятник, в якому повинні взяти участь, як місцеві художні сили, так і митці інших губерній України та Республік Союзу.

Довкола визнання Францією Рад. Союзу.

ЧІТЕРІН ПРО ВИЗНАННЯ.

З нагоди визнання Францією Радянського Союзу, у великій залі кремлівської палати відбулося спеціальне пленарне засідання Союзової Ради і Ради Національностей Радянського Союзу, на якій народній комісар заграничних справ Чітерін між іншим заявив:

"Не можна не бачити величезної ваги цього кроку для цілої міжнародної політики, не можна не бачити тої значної ролі, яку відіграв Франція особливо на сучасній Європі. Налагодження дружніх стосунків Франції з Радянським Союзом матиме наслідком становлення для цілого міжнародного становлення, так у Європі, як і в інших частинах світу. Також не можна не визнати надсерйозного економічного значення цього кроку. Цим усувається перешкоди, які досі не дозволяли розвинути економічних стосунків між С.Р.С.Р. і Францією, — стосунком, до яких спонукували економічні потреби обох країн".

Про майбутні переговори між Францією і Радянським Союзом Чітерін сказав:

"Підчас цих переговорів ми прагнемо до зміцнення загального миру й розвинути дружбу з всіма народами на користь трудящих мас усіх країн. Зокрема ми мусимо вважати, що економічні стосунки, які тепер розвиваються між нашими країнами й на які вказує Еріо, відкривають перед нами й перед Францією серйозні перспективи щодо розвитку промислових сил та розвитку торгівлі".

РИКОВ ПРО ВИЗНАННЯ.

Голова Союзової Ради Народніх Комісарів Риков в розмові з кореспондентом Роста сказав, що одинок з найголовніших причин визнання Францією Радянського Союзу є прагнення народів Європи до миру, а другою — економічний стан Франції.

"Еріо в сій час віддав Радянську Росію і на підставі особистих вражень переконаний, що всі подомлення закордонної преси про С.Р.С.Р. брехливі, і це допоможе новому французькому уряду краще орієнтуватися в радянських справах.

Коли на протязі найближчого часу пощастить досягти угоди з Японією, то можна вважати за закінчену роботу в справі відновлення зносин нашого Союзу з країнами, нормальні зносини з якими особливо важливі для політичного забезпечення держави і політичних інтересів нашого Союзу.

Залишається одна Америка й коли навіть найближчі вибори не сприятимуть до значних змін в складі американського уряду, проте левде чи зможе Америка, звольована в радянській справі, додержуватися надалі свого непристримного відношення до нашого Союзу".

ТОВ. ПЕТРОВСЬКИЙ ПРО ВИЗНАННЯ.

Тов. Петровський, голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету, в розмові з представниками преси сказав:

"Визнання Францією С.Р.С.Р. є величезно важливим кроком, що усуває перешкоди до економічних стосунків між обома країнами. Нема сумніву, що Нуланс, який перебуває в комісії де-Монзі, буде впливати в тому напрямку, щоб С.Р.С.Р. до переговорів виплатив всі борги. Ми-ж, французькі комуністи, лажемо: "Не С.Р.С.Р. мусить заплатити французьким капіталістам, а навпаки, французькі капіталісти мусять заплатити С.Р.С.Р. за ті величезні жертви й стра-ти, понесені Радянським Союзом від

ПАРТИЗАНЩИНА НЕ ПРИПІНЯЄТЬСЯ.

За останній час на кресах знову винилено чим-мало нападів. Великий партизанський загін спалив до центру маєток "Гуруф" на Волині. Переслідування загону не дало жадних наслідків. У Дісенському повіті оперують кілька загонів.

Орган Стронського "Варшав'янка" повідомляє, що партизанський рух'яник також і в західних краях Польщі, при чому набрав дуже значних розмірів. За останній тиждень зареєстровано 5 нападів на маєтки.

БУНТ В САМБОРСЬКІЙ ВІЗНИЦІ.

У зв'язку з бунтом у Самборській в'язниці, що тривав два дні й закінчився вбивством декількох в'язнів, міністерство юстиції повідомляє, що інспек-

ції виявила дійсно, "незадовольняючий стан в'язниці" й заявила про необхідність звільнити начальника в'язниці. Міністерство у повідомленні каже, що незадовольняючий стан в'язниці виявився в тому, що над в'язнями знущалися, били та мордували їх.

ПРИСУД У СПРАВІ КОМУНІСТІВ.

Закінчився процес групи комуністів. Більшість присуджено за принадлежність до комуністичної партії до каторги від 4 до 5 років.

СПРАВА КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДІ.

У Варшаві почався процес групи членів спілки комуністичної молоді. Підсудних по-верх 20 осіб.

ДОЛЖІ СИЛИ, бо лише місцеві турних установ, там знаходяться наші ВУЗ-и, там же музей ім. Ханенка, Весенародня Бібліотека, поблизу Всеукраїнська Академія Наук, будинок Комуністичної Освіти та до трогой бульвар, коло якого стоїть пам'ятник Шевченкові, носить його ім'я. Древа парку, яких так боїться тов. Дорошкевич, є можуть закрити пам'ятник, який можна поставити на висо-

кому педесталі — це вже техніка.

ДЕ МОНЗІ ПРО ВИЗНАННЯ.

Де Монзі, який назначений послом Франції до Радянського Союзу, сказав:

"Перший історичний крок, що зближує Францію з Радянським Союзом, зроблено. Навіть моторошно робиться, коли агадати про труднощі того завдання, до виконання якого мене притягнув уряд. Справа не в тому, щоб примирити протилежні тенденції, а в тому, щоб через безодню, яка роздвоє нас, перекинути містка, який мого-б перекопати життя, а не ворогів напади. І в сподіванні, що ми справимося як слід із завданням. Самий тон, якого дотримувася Еріо та Радянський Уряд, обмінявши своїми телеграмми, свідчить, що будуть ужиті найкращі методи. Щоб там не було — я вірю".

ПРОЛЕТАРИЯТ ФРАНЦІЇ ВИСЛОВІУЄ СВОЮ ВОЛЮ.

Комуністичний провідник Кашен сказав:

"Сьогодні французькі комуністи мають змогу висловити той шлях, що його пройшла за останні 6 років революційна ідея в Франції. Визнання С.Р.С.Р. це є історичний крок, що французький пролетаріат має достіть сили, щоб прокондувати свою волю середнім класам. Ми з величезним задоволенням констатуємо, що Кам'янос, Пуанкаре й Мілеран, які насильсько організували збройний напад на робітничу республіку, були повалені громадською думкою. Тепер їх сплюнуто з політичної арені і французькі офіційні кола мусять визнати непереможену моральну силу російської революції".

КОЛИ БУДЕ СКЛИКАНО ФРАНКО-РАДЯНСЬКО КОНФЕРЕНЦІЮ.

За відомостями "Матен" франко-радянську конференцію мабуть буде скликано в січні. Тільки після того, як буде досягнуто цілковитого згоди, французьким громадянам буде дозволено одержувати концесії в Радянському Союзі під суворим контролем уряду, який гдає виконувати частину прибутків від експлуатації цих концесій і оплати царських боргів і оплати купонів.

ПЕРЕДАЧА КЛЮЧІВ ВІД ПОСОЛЬСТВА.

Маклаков передав ключі від будинку посольства в Парижі міністерству за о р д о н и х справ. Зазначають, що архіви посольства не зачеплені. В будинку вже розмістилася Радянська місія.

В КРАЇНІ НЕВОЛИ І СЛІЗ.

ПАРТИЗАНЩИНА НЕ ПРИПІНЯЄТЬСЯ.

За останній час на кресах знову винилено чим-мало нападів. Великий партизанський загін спалив до центру маєток "Гуруф" на Волині. Переслідування загону не дало жадних наслідків. У Дісенському повіті оперують кілька загонів.

Орган Стронського "Варшав'янка" повідомляє, що партизанський рух'яник також і в західних краях Польщі, при чому набрав дуже значних розмірів. За останній тиждень зареєстровано 5 нападів на маєтки.

БУНТ В САМБОРСЬКІЙ ВІЗНИЦІ.

У зв'язку з бунтом у Самборській в'язниці, що тривав два дні й закінчився вбивством декількох в'язнів, міністерство юстиції повідомляє, що інспек-

ції виявила дійсно, "незадовольняючий стан в'язниці" й заявила про необхідність звільнити начальника в'язниці. Міністерство у повідомленні каже, що незадовольняючий стан в'язниці виявився в тому, що над в'язнями знущалися, били та мордували їх.

ПРИСУД У СПРАВІ КОМУНІСТІВ.

Закінчився процес групи комуністів. Більшість присуджено за принадлежність до комуністичної партії до каторги від 4 до 5 років.

СПРАВА КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДІ.

У Варшаві почався процес групи членів спілки комуністичної молоді. Підсудних по-верх 20 осіб.

РОСКОЛ СЕРЕД ПРАВИХ.

У соймових колах циркулюють чутки про розкол серед правих. Кажуть, що частина християнської демократії приєднується до націонал-демократів, а друга частина утворює окремий клуб. Цей розкол ще збільшить хаос, що панує зараз у польському союмі.

БАГНЕТАМИ НАСАДЖУЮТЬ КУЛЬТУРУ.

Румунський міністер бесарабських справ Інкалець заявив в сторінках офіційної преси, що уряд, щоб підтримати лад у Бесарабії, вживає військових заходів. Збільшено склад кінноти, над населенням встановлено систематичний догляд. Румунська армія, по словах Інкалеца, повинна бути піонером пропаганди румунської культури в Бесарабії.

ОТЖЕ НАМ СЛІД СПИНИТИСЯ НА ДВОХ МІСЦЯХ — площі III Інтернаціоналу для пам'ятника Ленінові та парк ім. Воробського для пам'ятника Шевченкові.

Нарада погодилася з думкою тов. Гринька. Ухвала наради передана на затвердження Президії Губвиконкому.

З ВІДКРИТИМ ШОЛОМОМ.

(Докінчення.)

Справу того університету для України у Польщі порушили не українські політики, не українські вчені, а Польські політики. Тому справа є наскрізь політичною, і гадати про наукову чи культурну цінність якогось прикладу у Кракові з написом на дверях навіть "університет" дряпайки і легко-важкістю. Буде то не університет, а звичайнісінька захоронка для звароділків і здегенерованих учених, маленька фабрика ренегатів на будучину. Польські політики і науковці вертали сусильності і отвертати до динизму і про ролю того університету трактували ширю й отверто — там повинна виховуватися "русніська" молодь на польських патріотів. Від Хієни й до ПЛС, усі вони мріють лише про одне, як зробити той університет знаряддям польської політики, польського націоналізму й імперіалізму.

Нас повинно цікавити, які причини спонукали польську шляху говорити про український університет. Дехто каже зовнішні стосунки, дехто каже внутрішні. Ми гадаємо, що цілий комплекс випадків, так би мовити, сума причин штовхнула сучасних володарів Польщі визнати потребу нашого університету (хоч би в Польщі і для Польщі). Коли-б справа "кресів" не була zagrożеною зі сторони міжнародних чинників, навіщо тоді здалася декларация п. Скішніського в Женеві? Коли-б справа "кресів" хоч на один цаль повунулася до свого вирішення засобами внутрішнього характеру, навіщо тоді творити нові корпуси жанармері, призначати генерал-вояводів, фортифікувати осади кольтонів і поміщиків? Що правда сучасна Польща в особі п. Скішніського здобула цілу бурю оплесків у Женеві, та не треба забувати, що рішучі сили є десь поза Женеву. Лише крестини оплесків на адресу Польщі в Женеві саме в час, коли польські вояводи муть у своєму вояводстві подорожувати без штанив, писати поквітвання за "двайцять, а потім іще п'ять", коли падають панські маєтки, коли палають польові суди і триває виключний стан. Це не значить, що завтра "креси" звільняться від шляхетської неволі. Ще багато сілі і крови всмокчуть ґрунти Західної України і Білорусі та нанесуть той крові до моря ще багато Приплет, Дністер і Прут, але час ривольвоння наближається... Троя не зруйнована! Треба лише пам'ятати, що ворог буде настуку і в неї хоче нас приманити. Ворог забирає позицію. Перед стратегіями визвольної боротьби (не перед "ученими") стає питання: чи варт тую позицію обадити, чи можна її використати в дальнійшій визвольній боротьбі?

Принципи чи компроміси? Гадаємо, що і перші й другі повинні все стояти перед очима політиків навіть в університетській справі. Принцип — остаточна мета, ідеал. Компроміс — тактика, стратегія, провізорія. О, в боротьбі тяжкій і нерівній не зводюєш сантиментами! Мільонам західно-українських мас треба мати кадри військових командирів: нехай молодь, коли вже йде до ворогів нам польської армії, студіює там військову штуку, помічає всі якості свого ворога... руйнує ворога, точить його організм, як шашель деревину, як иржа залізо. Нам потрібні інженери, техніки, правники, адміністратори — використаймо всі наукові заклади, весь адміністративний і технічний апарат ворога для науки, для досвіду і... на кожному кроці, в кожному хвилину будмо отруєно для ворога. Але-ж, для таких компромісів, для такої тактики і стратегії, для такої провізорії треба мати вічні принципи, вічні ідеали й вічні незломні характери. Ми їх не маємо?.. Он там у тюрмах туртурма п.п. Лабяків лікують нас від сантиментів. Он там серед багатих лісів Полісся і серед зелених верховин Гуцульщини, на перехрестях шляхів у глушину сучасних володарів Польщі гартуються характери, кристалізуються ідеали, конкретизуються принципи. Ворог широм своїх шибениць краще виховує нас, ніж усі наші "кляси учених" з їхніми дітьми, що тужать за "певними пасадами".

Конкретно?.. Палії, терористи, партизани примусили сучасну Польщу залишити зруйновану їхніми атаками позицію. Ви п.л. учені обадіте тую позицію, зробіть з неї твердиню, вісь прийдешніх операцій проти ворога, куйте зброю проти нього, а не для нього. Університет приймемо лише у Львові, бо лише там є команда височини, вихідний пункт для нашої стратегії, лише у Львові зможемо контролювати роботу своїх вчених і диктувати їм волю наші працюючих. У кого за мало сил для такого завдання, хай визнає своє безсилля і відійде геть! Наші маси довгий час були сліпими і нічим знаряддям політики, яку провадила "класа вчених" поки не допровадила до 14-го березня і до Бельведеру над Віслою. Нині маси борються і лише їм належить рішати про своє долю.

Що до того, чи в кращому чи в гіршому стані ми нині, ніж у 1914 або 1918 році, можна сказати: дехто в гіршому, а дехто — у ліпшому. Державу свою наші маси здобули.

Так хочеться запропонувати, щоб охочі промовляли до мас чи в їхньому імені — самі себе вони запитали: "Що мається у нас і що маємо за собою?" Бо інтересів загалу не можна трактувати поруч із "журбою про будуче, своє і своїх дітей"...

Ю. Тютюнник.
Харків, 20. X. 1924.

МИСТЕЦЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ "БЕРЕЗІЛЬ"

(Спеціальна стаття до "У.Р.В." з Радянської України.)

Після того як революція розбила холодне кригу царського насильства над українською культурою, опосіда на всіх майже своїх ділянках почала вкриватися буйним квітом. Та одною з перших ділянок, що в останніх трох роках дала надзвичайно буйний плід, це царина театрального мистецтва. Ми можемо бути гордимі, що за надмірно короткий час, завдяки невтомній праці невеликого гуртка чільних юнаків під орудою талановитого людини, ми не тільки вибили з могоїної п'ляси старого, українського, побутового театру, але що більше, в шукані нових шляхів і в гуртованні нових досвідів, основаних на пролетарській ідеології, ми випередили не тільки всі театри радянських республік, а навіть європейські. Ця людина, яка згуртувала біля себе молодих театральних новаторів і яка на де-

сятки років пхнула вперед українське театральне мистецтво — це Лесь Курбас, а плід його праці — це Мистецьке Об'єднання "Березіль" в місті Києві.

Хоч сам "Березіль" своїм корінням вріс глибоко в ґрунт пролетарської республіки, історія його починається ще в дореволюційних часах.

В початках лихої памяти імперіалістичної війни ми стрічаємося з Л. Курбасом, як керівником українського театру в Тарнополі (в Галичині). Вже тоді можна було сказати про його, що він "пробивав вікно в Європу" в українському театрі. Сказати так дав нам парно-тодішній репертуар Тарнопільського театру, в котрий входили майже виключно кращє європейські пєси.

Але ані час, ані місце не давали можливості Курбасові і його гуртові розвинути повні-

свій мистецький хист.

Він разом з захопленням йде ідеєю молодим ядром йорезидити в Київ і організує т. зв. "Молодий Театр" (1918—1919 рік), який починає корисну ломуку "малоросійського" халтурного театру з його побутовою і гопакими. Своім завданням ставить "Молодий Театр" мистецьку грамотність, студіювання, дослід, експерименти і переорієнку всіх елементів старого театру.

Цей смілий розмах молодих піонерів стрінувся з неаби-якою лайдкою "малоросійських патріотів" і старих театральних "спеців". Але це був найкращий доказ, що удар полав в найбільш гнилі і затухле місце.

Та тяжкі матеріальні обставини того часу змусили "Молодий Театр" перервати свою працю в Києві. Смілі молоді аргументи з своїм провідником на чолі організували Київський Мандрівний Драматичний Театр, покидають негостинний Київ і вибираються на провінцію для дальшої боротьби з театральною побутовістю. Найдовше, околє віроку, прийшлося задержатися Київському Драматичному в Умані. Мимо того, що фунт хліба тоді (1920—1921 рік) був великою цінністю, театральна зала кожного вечора була битком набитою.

Йшли тоді вистави: "Едіп цар", "Горе брехунові", "Гайдамаки", "Іван Гус", "Чорна Пантера", "Фертелі" і інші.

Після уманського періоду настає для Драмтеатру тяжкий час злиднів, скитання і розпаду. Що лиш в початках 22. року, почувши левітний ґрунт під ногами, Л. Курбас з гуртком найкращих своїх товаришів по змаганням і злидням, освоюють в Києві "Мистецьке Об'єднання "Березіль".

Чому "Березіль"?

Час організації припадає якраз на місяць березиль, а крім цього девізом молодого організації стали слова Бернсона:

"Я вибираю березиль, він лмає все старе, пробиває новому місце"...

Що таке "Березиль" і до чого він стремиться, влізати найкраще зі слів Л. Курбаса, який заявляє:

"Березиль не догма, хоч вміщає в себе і догматики. Березиль — рух, він вільна асоціяція на динамічних гаслах. Він хоче завітрити гасло, бо знає, що прекрасний завітритий день. Він об'єднує тільки тих, хто бачить в пролетаріїтї єдину реальну силу, в якій рухає розв'язання найважчих проблем."

"Березиль, проти академізму, проти естетства і безграмотності. Він проти всякої флегматичності і соклівності. Березиль за активність, за організованість, за темп, за американізацію за останнє слово науки, за сучасність" ("Барикади Театру" № 1 1923 року.)

Це дуже згущений екстракт, який дає редефеу ідеологічну характеристику цього революціонера на культурній українській ниві, якому назва: "Березиль".

Організаційна справа "Березиль" преведена на спосіб індустріальний. Після реорганізації в останніх часах в Мистецьке Об'єднання входять: Центральна Київська Майстерня, Театральна Майстерня в Одесі, Мандрівний Селянський Театр і 4 територіальні Селянські Майстерні, прикріплені до певних місцевостей.

При Київській Центральній Майстерні організовано такі допоміжні установи: 1. станція оборування театру (яка між іншим має зібрати пляни краєвих театрів і кращєх закордонних), 2. станція термінової чина, 3. станція треміровочних робіт (фізична культура), 4. станція репертуара, 5. пресбюро, 6. станція НОП (наукові організації праці), 7. музей з фотографіями, 8. станція статистики і фіксації опитів і 9. станція селянського театру.

Декоративно справою орудує Маетка Майстерня в складі 10 чоловік з професором-малюарем В. Медлером на чолі.

Ця внутрішня, така різноманітна будова вказує, як глибоко задуманий організаційний план "Березиль".

Завдання Майстерні виробити нового майстра актора і нове театральне дійство на основі опитів проведених через студіювання психології і побуту пролетарських мас.

Зараз Київська Майстерня нараховує пів сотні акторського персоналу, крім технічного і адміністративного, головню молоді з пролетарської гуші. А в цілому Об'єднання є околє 250 осіб.

Акторський персонал ділиться на практикантів і членів майстерні, а живичком її це режисерський штаб, де згуртовані найкращі сили.

В "Березиль" не має колишнього актора індивідуаліста. Обличчя пєси творить не актор, не головний актор, а одинський колектив. Режисер виробляє стиль пєси в загальних межах, літаючи актором в накреслених межах свободної руки. І тому гур окремих акторів не затримується, але і не вирізується Мон-бляном. Вона надає тільки більшої барвистості симфонії акторського колективу. І ми маємо вже зараз прекрасні зразки акторської творчості, виявлені талановитими і високо кваліфікованими майстрами, як Бучма, Шагайда, Гаксбуш, Гіряк, Марьяненко і др.

З поміж режисерського штабу треба відмітити Ф. Лопатинського, заступника голови Об'єднання Леся Курбаса, талановитого режисера, який дав цілий ряд дуже цікавих постановок і про котрого Л. Курбас так говорить: "Режисер Зептак Фавст Лопатинський. Запам'ятайте це імення. Ви з ним зустрінетеся в театрі ще нераз і завжди з радісно зацікавленою усмішкою". ("Барикади Театру" № 1 ст. 10).

Щоби зробити гру зрозумілою для пролетарських мас, щоби зацікавити їх, покладено в основу театрального дійства рух, а щоби більше редефеїним було дійство на сцені, щоб воно не топилось в масі декоративного барока, декорацію упрощено і аведено до мистецького примітиву.

Для такого театру як "Березиль" з новою фізіономією, великою перешкодою — це брак відповідного репертуру. Цю недостатку "Березиль" поборює в той спосіб, що власними силами перероблює на пєси кращє світові твори з життя пролетаріяту, як приміром Сінклера "Джаммі Гігінс", Толлера "Людина-Маса", "Машинборці" і інші.

До постановок "Березиль" робітничі маси відносяться з захопленням. В минулому сезоні "Газ" Кайзера виставлено в Києві 43 рази, "Машинборці" 19 разів, "Джаммі Гігінс" 46 разів, "Людина-Маса" 3 рази і все це при виповненій по берігє салі.

Це найкращий доказ, що "Березиль" зумів полати на шлях, який театральне мистецтво виведе на широке розділля пролетарської культури.

В цьому році "Березиль" почав свій сезон 7. листопада в Театрі ім. Леніна (бувш. Соловцова.)

Це найкращий Київський театр.

В історії українського театру цей театр відано українській трупі. Цей театр до жовтневої революції, навіть за часів так званої української влади гетьмана і Петлюри, був розсадником русифікації в серці України.

В цьому сезоні будуть поставлені такі нові пєси: "Пошились у дурні" по Кропивницькому, постановка Ф. Лопатинського, "За двома зайцями" по Старицькому, постановка Б. Василька, (обі пєси переілювовані), "Соцє руйні" по Пачовському, постановка Леся Курбаса, "Перегінні" по Сейфуліні, постановка Пігулович 3., "Секретар Профспілки" по роману Лєра Скотта, постановка Б. Тягно, "Жерміналь" по Е. Золя, постановка Лопатинського і др.

Коли взяти на увагу працю пророблену досі "Березілем" і проекти намічені ним, то можна сміло сказати, що він — центральна кузня на Україні, з котрої вийдуть нові організатори і проповідники нового українського театального мистецтва

Кієв, 20. X. 1924.

Товариші! Відновляйте пєдплату на "Українські Робітничі Вісті".

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ЧОМУ Я ВЕРНУВ З КОМУНИ.

Бєрєзєй, Алт.
До Редакції "Укр. Роб. Вістєй".
Товариші! Прочу помістити цей мій допис про мій побут і вворот з Комуни "Хлібороб" на Україні. Є багато капіталістичних прихвостів, котрі мене добре знали перед моїм виїздом на Радянську Україну і тепєр накликаються на моїх знайомих товаришів, казачи:

"От маєш тобі твердого комуніста. Коли комуніст і білорозуміє так багато добра зробили в Росії й на Україні, то чому цей твердий комуніст там не остався, але вернувся?"

Товариші, не знаючи причини, чому я прийїхав, не можу відповісти на такі питання, з винимом таких, що можуть казати: "Тяжуч був добрим комуністом у кризисном тун, а як прийшлося до діла, то він змінив своє ідею". Цим товаришам хочу отверто сказати, що і їх думки про змінення мого ідею є цілком мядільні, бо мій виїзд на Україну й вворот до Канади змінив мої комуністичні ідеї, а не змінив.

Перше все треба сказати, що мене спонукало їхати на Україну.

Я рад був бачити Радянську державу і пролетарську диктатуру. Мєрджуня, уроджена Канадійка, Європи не бачила і її дуже цікавило побачити. А що ні дружина ні діти не знають української мови, мені часто приходилося відповідати на такі запити: Чому жінки і діти не навчаються по українськи? В країні з англійською мовою, це зробиють, ще й до того робитимуть, дуже тяжко. Про дружинку нема що й говорити, а діти, як відома, в Канаді навіть уроджені від українських родичів, говорять по українськи дуже слабо. А мені приходилося працювати на кулоско хліба і не було часу на навчання.

Порядившись з дружиною, ми рішили записатися до комуністичної партії на Радянську Україну. Ми сподівалися і відішли до Комуни, однак їхати з нами не хотіли, наслідком чого до 5 років. Приїхавши на місце, багато з нас переконалося, що Радянські республіки в таких робітничих і меланжних яким ми були, не дуже худіються. Мачути таку велику фамилію, я побачив, що не приношу користі для Комуни, але розкоди, бо нас сіладо до стада 7 душ, а до роботи тільки моїх двох рукав. Дружина моя думала, що тут будуть жінки з Канади, з котрими вона зможе говорити по англійськи, але таких не оказалось. Я зауважив, що мої дружина сумує, сонне, бо не приймає життя в таких умовах і обставинах.

Я почав думати, чи приношу я для Комуни стільки добра, щоб пожертвувати за неї життям своєї дружини і їх дітей. Дружина в роботі мало що помагала, бо малі діти й треба було їх доглядати. Помогала лише прати і чистити жінки. А були це всі місцеві жінки, з якими поженелися на Українській комуні.

Майже всі товариші годилися зі мною, що мені треба виступити з Комуни, за винимом двоє — троє.

Нічого я не втратив, поїхавши на Україну. Я побачив Радянську державу, мої старші діти навчилися по українськи-говорити. Ми переїхали через Латвію, Москву (були з Москви 7 днів), бачили, як робітничі можуть провадити таким великим містом, як Москва, такою величною державою, як Радянський Союз, без капіталістичних і їх законів. Правда, через мизну війну, бляхалу, голод, боротьбу з контрреволюцією, то це є недостаткі, однак народ Радянських Республік не такій бідній і обтерпий, як в Латвії і не переживає таких утєнєк. А що вже говорити про Польщу, а особливо про Галичину, в якій я був два тижні. Там почуєте який я був два тижні. Там почуєте який я був два тижні.

В Румунії мені прийшлося пережити 5 місяців. Там бачив я положення буюковинських Українців і безбарвних Румунів, які проводилися швидким темпом, дітям зборонено говорити по українськи на вулицях, а надати дома. Народ стоїє під тягаром податків і переілювання.

Переїхавши через Угорщину, Австрію, Швайцарію, Францію, я мав на-

году бачити положення і утєнки робітничої класи. Так само я бачив, що в тих краях народ більше страждає, як в Радянських Республіках. Все те переконало мене, що кінець пануванню капіталістичної класи близький.

Найкраще вражіння зробили на мене школи в Радянських Республіках. Я бачив там дітей далеко розумніших від канадійських чи взагалі американських дітей. Там молодь з 5-ої класи далеко розумніша і більше знає, як з 10-ої класи американської школи. Там виховується свідоме молоде покоління. Брак тільки одєди в школах дітей, особливо в місцевостях, близьких до нашої Комуни. Я при цій нагоді радий-би сформувати комітет, який займає-б збиранням одєди для цих дітей, хоч на яких 200 дітей. Ця одєди дала-б велику помічність дітям той місцевості. Таку допомогу можна-б саати на адресу прєдсєдателя Мачука, або Рудєнка, Широкаський район, Криворозський округ, на Катєрінославщині.

Н. Д. Ткачук.

ПЕРЕСТОРОГА.

Сидней, Н. С.
Товаришу Редактор!
Не відмовте помістити в наших часописових цих кілька сав-перестороги для місцевих українських робітничих.

До Сиднея прибув з Онтєріо якийсь укр. "доктор-шкіропрактик".

Приїхавши, зайшов до місцевому українському попу, щоб порадитися з котрого боку треба відходити до українських робітничих направлєти їх кошти. А що у Сиднеї тепєр безробіття і робітничі кошти не існують, що відчуває на своїй кишені і місцевий піп, то наш костоправ забрався до шної роботи. Він скопанувався з "дієсним" робітником, як не він сам себе називав, і пішли обидва мід українських робітничих в Сидней збирати колекту "На рушник", яким мають витратити сльози сиротам галицьких політичних в'язнів. Як вони будуть витратити ті сльози, це тільки їм відомо.

Тому я на сторіжках нашої робітничої газети пересторогаю українських робітничих в Сиднеї, щоб вони не довіряли чим костоправам. Досить ми вже надавалися ріжним безконтрольним одицям. У нас є організація, є прєса, які всяку роботу перєводять організаційно і мають зв'язки з тими, кому треба витратити сльози. Коли ми даємо допомогу старому краєві через організацію, то ми бачимо поквітвання кожний цент, ми певні, що наша допомога йде організаціїм шляхом до тих, для кого вона призначена. А одицям, яких ніхто не уповажав, ми не повинні дати ані цента. Хай забираться до свого ремєса. Вони певно хочуть за наші центи втерти свої власні сльози, а не сльози галицьких політичних в'язнів.

З товаришським привітом,
С. Фураєт.

ПЕРЕД ВИБОРАМИ "ЕКЗЕКУТИВИ" 18. ДІСТРИКТУ.

Кєнмор, Алт.
Товариші майєри!
Думаю злишнім буде згадувати, чому майєрський страйк програєтні й хто був причиною його програєтні. Про це писав досить обширно і ясно т. Майданєнко з Дромгєлерє в числі 123. "У.Р.В."

Коли ми вже знаємо, що наші урядники допустились ганєбної зради, то при сльозучивих вибохєх їм належить така сама відплата від нас! А то: ані одного голосу на зрядничий! День виборів недалеко, а ми, майєри, гаразд не порозумілись, кого ми маємо вибрати на урядники. Тов. Майданєнко нам вказав на кого ми маємо голосувати на прєзидента, і на заступника прєзидента, але Екзєкутив на 18. дістрєктє складаєтєся на лише з двоєх, але котрого пєдлєв. Нам треба шє секретєра скрєбєнка і члєна Інтєрнєцїонєлєної Рєдї.

Як довідуюсь, то на секретєра кан-

дєду тепєршїй секретєр Пікак, і Д. Гарт з Вєйн. Тут лишєтєся товаришам з Вєйн, або з Дромгєлерє, прєдєдєтєся за дїєлєвнє Д. Гарт.

Що до кандїдєтє на члєна Інтєрнєцїонєлєної Рєдї, то є Іх 6. А то: Т. Гєгєлє з Кєдмон, А. Робєртєн з Лєт-Брїдж, І. Кєнрїє з Дромгєлерє, Б. Лєвїт з Бєлєво, Р. МєкДонєлд з Бєлєво, Е. Мєлєбєн з Кєнмор. Нам обов'язково треба вибрати члєовєдє на цю позицію, котрий би розумїв майєрську індустрію як салі і мїг прєводити боротьбу на два фронтї: проти вутєлєвних баронів і Дж. Лєуїса. Нїм є Е. Мєлєбєн з Кєнмор, котрий нахїлєтєся мїж вїше згаданими кандїдєтєми. Е. Мєлєбєн будучї фєр-бєсєм в 1919 р. зїстав дїскрїмїнованїй за те, що став на страйку разом з майєрами аж до кїнцє. Від того часу він є секретєрем кєнморського лєуєлєкє і досить ширє прєдєсє. Муну згадєти, що наїмєтї кєнморської компєні, чи не наїрїшї в цїєм дістрєктї що до полагєдєвєнє спєрї мїж майєрами і компанїєю. Одлєк Е. Мєлєбєн вїдєдєлє завждї поблїзкомєм зєдєтєчє, що розумїє майєрські справи.

Муну згадєти, що Е. Мєлєбєн не є члєном К.П.К. і товариші готєвє подумєти, що є з особистї прївїдє до нього дїтєру за його виборєм. Нє в тїх рїчє, товариші, ми часєм можємо вибрати чєснїх і ширїх товаришєв, котрі є члєном К.П.К., але не маєтє практичного знєнєя в майєрських справах, з необєрежностї можєтє зробити помилку. І тої тоді прєтерїтє? Відповїдє дуже лєгка. Можє потерпїти цїєлє майєрської організації взагалє, а К.П.К. з'єкремє, якє в тєх є дєлє молодє на захолї.

Я бєлєжє бачити на чолї нашої майєрської організації урядникєв, як бєрєнєлє-б наші інтерєсї і будєтє взірчєм до робїтничєго руху взагалє.

Тєж до діла товариші! Пїшїтє бїльшє з другїх майєрських Кємпїєв, щоб ми знєлї, як маємо зорїєнтуєтєся під час виборєв.

Гр. Кїзєма.

ВІСНУЮЧІ СВІТ ОБОВ'ЯЗОК.

Вєйн, Алт.
Товаришу Редактор!
Виконую свій пролетарський обов'язок зглядом своєї прєсї і заслєаю Вам на відповєлення прєдплати \$4.00 і \$1.00 прєсового фонду на "У.Р.В." Однєчасно кєнєтє всіх читачїв "Укр. Роб. Вістєй" і "Робїтничї" зробітє те саме. Товариші, ми часєо пєкуємо бїльшє грошєх на рїчє, якї зовсім нам не приносять нїкєї користї, а прєдплативши "У.Р.В." і "Робїтничї", ми будємо мати цїєлї рїчє читати, бо вони приносять нам новини з цїєлого свїта, кєлєчуть нас до організації, учєтє нас до сорєдїтанєв і свїдомостї.

До нас часєо відхїляють рїчє лєдєвє і старуютьтє нас задуєрєвєтї і тєлїчє члєовїк, що не читає "Укр. Роб. Вістєй" дуже лєгко пєдєдєтєся на їх удєлєчє. Котрий жє стєло читєтє і умєє жє зорїєнтуєтєся в рїжних справах, той вїє знєє, що сказати таким панкам.

Товариші, хай в лїстєпадї не лишїтєся її однєго затїєгнєго прєдплатникє! Постарїймєся всї вирїдїтї свою зєлєгу прєдплату на "У.Р.В." і "Робїтничї", а вирїдївши постарїймєся кожний прїєдєтєти свої прєсї по однєму новому прєдплатникєв.

А. Цїцєк.

НЕ ПОТУРАЙ.

Не потурай на те, що шлях ще не пробитий, Що нетрами пустими треба йти, Де тільки вие звір несамовитий, Дарма! Прямуй до світлого мєстї!

Не потурай на те, що ніч глуха все покривє, Ударить грїм з-за хмар у тїмї нїмїй, А вітер лєтїєтє з пївночє повїє, Впєред, впєред смїлїше, дружє мїй!

Не потурай нї на шо. Нєвїтє смертї Нє бїєтє, пї нїхтє не обїжїтє... Так кращє-ж нам у боротьбї помєртї, Нїж у багнї гнїючї, мєвчкї жїтє.

Не потурай на те, як часєм добрі лєудє Влєшатїмуть, щоб нє вїходїв сам, А жєлєво кожїх завїзтїх бїльшє будє. Впєред рушай, бо чєстє і воля там.

Не потурай! Тодї вас бїльшє стєнє, Як знєдєтєся той першїй, шо за край Протї всього на твїгї сам повстанє... Впєред, впєред! Борїсь, нє потурай!

В. Мєлєбєнїєв.

"ДВАННАЦІТЬ"

(Романчик)

Транскама, Ман.

В суботу, 15. листопада, Драмгурток при філії У.Р.Д. відіграв велику драму т. М. Ірчана п. н. "Дваннацять".

Тепер пару слів про аматорів і гру. Акт перший: Сцена представляла дієвий густий і глибокий ліс, бо була збудована з зелених смерека.

Акт другий: Бельський збудив з телефоном: говорив (перший раз) "ресервер", але дещо опам'ятовів й говорив так як треба. Ксенія за мило виконувала рухи й позувала не природно.

Акт третій: Повстанці виважилися добре. Мельничук у своїй агітаційній промові до повстанців говорив трохи за скоро, без акценту.

Концерт-мітинг.

В неділю, 16. листопада, відбувся в Укр. Роб. Домі виступний концерт-мітинг в пам'ять другої річниці смерті волатих борців: Мельничука, Шеремети і Цепка.

Програма складалася з двайцять точок. Першу точку виконала старша група дитячої мандолинової оркестри "Похоронний марш".

Салю була заповнена. Програма складалася з двайцять точок. Першу точку виконала старша група дитячої мандолинової оркестри "Похоронний марш".

Дорогий Товаришу Редактор! Послаю Вам \$4.00 на передплату "У.Р.В.", \$1.50 на передплату "Робітничі", \$1.50 на пресовий фонд "У.Р.В." і \$0.50 на пресовий фонд "Робітничі".

Дорогий Товаришу Редактор! Послаю Вам \$4.00 на передплату "У.Р.В.", \$1.50 на передплату "Робітничі", \$1.50 на пресовий фонд "У.Р.В." і \$0.50 на пресовий фонд "Робітничі".

загледу передплату за ці часописи, прибудемо для них нових передплатників. Не звертайте уваги на такі темники, що називають нас більшовиками.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ

Салт Сте Мері, Ont. Дорога Редакціє! Прочув відповісти на поштові питання:

1. Чи може учитель учити співати службу божи, коли самий в те не вірить?

2. Чи може робітничий інтелегенція робити корисну роботу для робітничества?

М. Я. Л. Дромгелер, Алта. — Те саме. К. І. Воневид, Ont. — Відповідь на запит про ідею працю в Радикальній Республіці наведе в "У.Р.В. Вісник".

Д. Ткачук, Ростери, Саск. — Лист отримали, можливо, що буде зміщений п'яний, бо тепер в газеті бракує місця, а він досить довгий.

І. Ш., Фабін, Алта. — Про повторюючі вибори в Едмонтоні вже писалося в "У.Р.В."

КВАРТАЛЬНИЙ ЗВІТ ВІДЛІУ СТОВ. У.Р.Д. В ВЕРВІЛІ, АЛТА. Для 5-го життя відбувся квартальний збір відділу Стов. У.Р.Д. в Вервеві.

КВАРТАЛЬНИЙ ЗВІТ ФІЛІЇ СУ.Р.Д. В СВІНТ-КОРЕНТ. Для 2-го життя філії СУ.Р.Д. в Св. Корент, Саск., відбувся свій квартальний збір, на якому з'явився звіт з тримісячної діяльності філії.

ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОГВУ У.Р.Д. В ЕДМОНТОНІ.

На двох диточих концертах в Едмонтоні зложили жертви на сплату догву:

По \$1.00: Joe Pisci, E. Юрвіс, П. Храпко, І. Харук, В. Гуцулак (Шандар, Алта.), С. Голосов; по 50 ц.: М. Т. Умугур, і-тка Умугур, І. Ясичук, Гр. Андрейчук, І. Карпінчик; Де-жис Стаско 40 ц.; по 25 ц.: Анна Софійка, С. Савчук, П. Морис, Софія Бар, М. Л. М. Бабій, Н. М. В. С. Л. М. С.; по 20 ц.: А. Габюк, Р. Кубо; Д. Ярепа 15 ц.; по 10 ц.: Д. Копричук, Н. Савчук, М. П. Т. В. Савка, І. М.; безменні \$7.85, Разом \$19.55.

На другім концерті: В. Дашук \$2.00; по \$1.00: О. Булик, Ю. Гашиня, О. Воробець, І. Паблоричинський, Гр. Андрейчук, Дмитро Пік, П. В. Т. Козакевич, С. Марусик, І. Шкурган, І. Верстук, Н. Стефанюк; Т. Мазуренко (Резель Сентр) 75 ц.; по 50 ц.: С. Чабан, П. Омичук, Ф. Золук, І. Н. П., О. Габюк, Л. Данилюк; по 25 ц.: Ю. Гевко, М. М. Н. Л. Ф. Дашинчик, В. С.; Гринюк 20 ц.; по 10 ц.: Д. Ярепа, І. Стефанюк; безменні \$13.64. Разом \$33.04.

Дромгелер, Алта.

В неділю, 9. листопада відбувся в Укр. Роб. Домі в Дромгелер концерт-мітинг в шановання другої річниці смерті погібших борців-революціонерів: С. Мельничука, П. Шеремети і І. Цепка, яких розстріляла польська шляхта в Чорткові за те, що борилися за визволення українського прапорця народу в Галичині.

Програма концерту складалася з 22-ох точок, до яких входили: солі, дуети, трети, сексти, мішаний хор, мандолинова оркестра і деклямації. Хором співу та музикою управляв т. В. Никифоров. Не будучи присутні, кожен випав досить гарно, бо майже за кожним виступом присутні нагороджували виконавців гучними оплесками.

Велика Забава. Забава п'ячиться в год. 3-ій пополуночі і триватиме до пізньої ночі. На забаві приграватиме добрий музикант. Вступ за добровільними датками.

В суботу, дня 29. листопада стараннями Дітчої Робітничої Школи виставлять дві сценічні дитячі картини д. н.:

Великий Концерт-мітинг. Програма добірна. Початок концерту в год. 8. вечером. Чистий прихід з згаданих трох підприємств призначений на піддержку української робітничої преси.

Важне! - Важне! Повідомляється всі драматичні гуртки і товариства, що відділ Стов. Укр. Роб. Дім в Вінніпегу має на продаж ограничену кількість примірників славної романтичної драми М. Старицького з життя карпатських гуцулів в 5-ох діях і 7-ох відслонях зі співаним і танцюваним п. н.

Укр. Labor Temple Branch Cor. Pritchard & McGregor, Winnipeg, Man.

МІСЦЕВІ ВІСТІ

До відома членів відділу. Збори всіх членів жіночого відділу в Вінніпегу відбулися в понеділок, 24. листопада в годині 8.30 вечером.

В неділю, дня 23. листопада відбувся в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан мітинг, на якому буде говорити т. П. Николья з Ріджайні, Саск.

В суботу, 22-го листопада Драмгурток при філії Стов. У.Р.Д. в Іст Килдонан відіграв надзвичайно веселу і смішну комедію п. н.

В суботу, дня 29. листопада стараннями Дітчої Робітничої Школи виставлять дві сценічні дитячі картини д. н.:

Великий Концерт-мітинг. Програма добірна. Початок концерту в год. 8. вечером. Чистий прихід з згаданих трох підприємств призначений на піддержку української робітничої преси.

Важне! - Важне! Повідомляється всі драматичні гуртки і товариства, що відділ Стов. Укр. Роб. Дім в Вінніпегу має на продаж ограничену кількість примірників славної романтичної драми М. Старицького з життя карпатських гуцулів в 5-ох діях і 7-ох відслонях зі співаним і танцюваним п. н.

Важне! - Важне! Повідомляється всі драматичні гуртки і товариства, що відділ Стов. Укр. Роб. Дім в Вінніпегу має на продаж ограничену кількість примірників славної романтичної драми М. Старицького з життя карпатських гуцулів в 5-ох діях і 7-ох відслонях зі співаним і танцюваним п. н.

Укр. Labor Temple Branch Cor. Pritchard & McGregor, Winnipeg, Man.

УВАГА! Саскатун і околиця!

Відділ Жінок-Робітниць устроє ВЕЛИЧАВНИЙ БАЗАР. Базар відбується в днях 25, 26, і 27. листопада.

МОЛОДІ ТОВАРИШІ І ТОВАРИШКИ ЧИТАЙТЕ дуже цікавий часопис "МОЛОДИЯ РОБІТНИК" (Young Worker)

Старші товариші і товаришкни повинні передплатувати цей часопис для своїх дітей, щоб вміють читати по англійськи.

Вже вийшли з друку і продаються нові пісні відомих композиторів.

Піотансен—Козницький: "Голод", партитура на мішаний хор. 40 ц. Сосюра—Козницький: "Нова Англія", парт. на міш. хор. 40 ц.

Піотансен—Козницький: "Ой до то-го жита", парт. на міш. хор. 25 ц. Тичина—Козницький: "Ой коляда колядини", парт. на міш. хор. 25 ц.

Піотансен—Козницький: "Ой дуб дуба", парт. на міш. хор. 25 ц. Стеценко: "Ой на горі в золотій коршомні", на мішаний хор поодинокої голоси. 10 ц.

Вісше полані пісні, (за вільком перших двох з горі) дуже нагадують для кожного хору, легко і скоро можна їх вичити. З опінієм замовленням ваш хор багато потерпить, тому замовляйте такі зараз.

ПРЕКРАСНА ДРАМА! В ЕВРОПІ ТИСЯЧІ РАЗІВ ГРАНА!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТКОК ПРИ ВІДЛІІ СТОВ. УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ

В СУБОТУ, ДНЯ 22-ГО ЛИСТОПАДА 1924 Р. В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ прекрасну драму на 5 дій Лалі Сургучева

ОСІННІ СКРИПКИ

Від ряду літ в Європі ставлять театри цю драму тисячі разів. Вона не сходить з репертуару, бо наскрізь життєва вона.

Початок точно в годині 8.30 ВЕЧЕРОМ. ЦІНИ МІСЦЬ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ.

Тикети набувайте завчасу: шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

Другий виступ Театростудії в суботу 29. листопада. Гра-тимуть нову, прекрасну драму М. Ірчана "РОДИНА ШТКАРІВ".

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТКОК ПРИ ВІДЛІІ СТОВ. У.Р.Д. У ВІННІПЕГУ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО ЛИСТОПАДА 1924 Р. В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ

Програма дуже цікава і різномодна. Участь беруть всі співацькі й музикальні сили: мішаний хор, мандолинові оркестри, солісти, декляматори.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЇЛЬНИМИ ДАТКАМИ. ЧИСТИЙ ДОХІД В КОРИСТЬ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" І "РОБІТНИЦЬ".

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ГІПСОВЕ ПОГУРДДЯ Н. ЛЕНІНА

НА ПРОДАЖ молочно-сирна фабрика, сім миль від Вінніпегу, 40 акрів виробленої і обфенцованої землі, двоповерхова хата на 6 кімнат, стайня 30Х60, шпікар на 2,000 бушлів збіжжя, стайня на 8 штук худоби, шоп на машинерію, помп-газів і миль-газів, курник на 300 штук курей, 20 коров, 1 бугай (Пул Енгус породи), 4 коней, 50 тон сіна, 20 тонн брєн-філ, 4 качки, 50 бушлів вівса, 200 бушлів чмєноу, 100 бушлів барабол, 15 тонн цукрових буряків, 1 віл, 1 трок-віл, 1 Мекорк байдер (напів), 1 генгало, 1 культивейтор (на 4 коні), малий гарден культивейтор, дри на 20 дисків, 5-секційні борони, копач барабол, косарка, дві грабарки, 2 індійн-грейп-чєр (жорна), 3 корти рори. Продам все це за \$10,000; з него \$3,500 готівки, решта на легкі сплати на 6 процент. Земля в дуже добрім положєннє, добра вода й здоровий клімат.

В Канаді продається тільки в редакції "Воркера". Писнайте замовлення до: "THE WORKER" 95 King St. East, Room 301 Toronto, Ont.

ПОШУКУЮ свого брата Леона Коса, що 22. серпня вїхав на живня і до него часу нема про него вїстки. Хто знає де він або що з ним сталося, хай напїше на пошну адресу: Myrto Koss Box 108, (133) Chippawa, Ont.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі одностєпїан з села Кошляки; повіт Збєрж, які перебувають в Канаді. Прошу писати до мене на адресу: M. Sikora Box 813, Weirton, W. Va. (133).

НА ПРОДАЖ 40 акрів доброї землі, лише 100 ярдів від стаї Рєм-брендт. Земля межує з сїпєрською ярдою. На тих акрах недавно побудовано двоповерховий дім: дві кімнати і дві обшїрні кухні в долині і 2 кімнати (на 4 ліжка) на другім поверл. Земля обфенцована. Довєрїти тих акрів є вільне фєсовиско. За готівку (кеп) продам дуже тєло. На бажання можу навіть вїслати фотографїю того дому. Писати на адресу: Geo. Lukasechuk, (134) Rembrandt, Man.

ПОШУКУЮ свого швагра Г. Тостановського з села Свєдогово (козо Лутого), повіт Чортків. Останнім часом перебував в Портедз за Прє. Хто про него знає би або він сам хай напїше на пошну адресу: W. Holyk Box 77 Gleichen, Alta. (134)

ПОШУКУЮ свого швагра Леона Погорєльського з села Микунїцї, повіт Свєтїтї. Походить з села Микунїцї, повіт Свєтїтї, Галичина. Він перебував довгий час в Дїтроїт, Міш. Прошу його самого або товаришкни, що знають його, написати до мене на пошну адресу: W. Czephya P. O. Box 1608, Welland, Ont.

ПОШУКУЮ свого швагра Леона Погорєльського з села Микунїцї, повіт Свєтїтї. Походить з села Микунїцї, повіт Свєтїтї, Галичина. Він перебував довгий час в Дїтроїт, Міш. Прошу його самого або товаришкни, що знають його, написати до мене на пошну адресу: W. Czephya P. O. Box 1608, Welland, Ont.